

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rembiasz

Protokolant: Małgorzata Posłuszna

w obecności Prokuratora Tomasza Orepuka

po rozpoznaniu dnia 16 września 2014 roku, 7 października 2014 roku , 27 listopada 2014 roku sprawy karnej

P. F.

syna S. i Z. z domu M.

urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 20 czerwca 2014 r. w K., woj. (...) znieważył funkcjonariuszy policji P. D. (1) i P. D. (2) podczas i w związku z pełnieniem przez wymienionych obowiązków służbowych w ten sposób, że używał wobec nich słów powszechnie uznanych za obelżywe,-

to jest o czyn z art. 226 § 1 kk

II. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt I naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza policji P. D. (2) podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych w ten sposób, że podczas wykonywania czynności zatrzymania uderzył w/w funkcjonariusza w klatkę piersiową a następnie kopnął w kolano lewej nogi,-

to jest o czyn z art. 222 § 1 kk

III. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt I groził pozbawieniem życia P. D. (2) i P. D. (1), które to groźby wzbudziły w wymienionych uzasadnioną okolicznościami obawę, iż zostaną spełnione,-

to jest o czyn z art. 190 § 1 kk

I. oskarżonego P. F. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 226§1kk i za czyn ten na podstawie art. 226§1kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,-

II. oskarżonego P. F. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 222§1kk i za czyn ten na podstawie art. 222§1kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,-

III. oskarżonego P. F. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 190§1kk i za czyn ten na podstawie art. 190§1kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,-

IV. na podstawie art. 85kk i art. 86§1kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego w pkt I , II i III wyroku i wymierza mu karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności , -

V. na podstawie art. 63§1kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 20 czerwca 2014 roku do dnia 21 czerwca 2014 roku-

VI. zwalnia oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych a poniesione w sprawie wydatki zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 czerwca 2014 roku około godziny 22.30 oskarżony P. F. wraz ze swoją dziewczyną G. S. przyszedł do mieszkania swojej babci J. F. na ulicę (...) w K.. W mieszkaniu znajdowała się babcia oskarżonego J. F. oraz ciotka oskarżonego K. G. – obie już spały, a nadto Z. S. i P. G.. Kiedy oskarżony wszedł do mieszkania babci, poczuł że ktoś w mieszkaniu palił papierosy i zaczął atakować P. G. pretensjami, że ta w obecności babci pali papierosy. Po chwili oboje zaczęli się głośno kłócić, oskarżony zachowywał się agresywnie, kopnął P. G. i uderzył ją w głowę. Z powodu krzyków w kuchni, pobudziła się K. G. i starała się uspokoić oskarżonego, obawiając się, że pobudzi dzieci. W odpowiedzi na to oskarżony wyzwał ją wulgarnie, w związku z czym wezwała ona Policję.

Dowód: zeznania świadka

P. G., k.20,65

Z. S., k.30,58

K. G., k.17,58

Częściowo zeznania świadka

G. S., k.55

Na interwencję – z polecenia dyżurnego - przybyli pełniący służbę patrolową na terenie K. funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w K. P. D. (2) i P. D. (1). Na miejscu funkcjonariusze zostali przyjęci przez K. G., która zrelacjonowała im powód interwencji oraz wskazała, że awanturujący się P. F. przebywa w kuchni. Kiedy funkcjonariusze weszli do kuchni, oskarżony na ich widok zareagował agresywnie, zwrócił się do nich wulgarnymi słowami „wypier.... stąd, nie macie nakazu, wynocha”(k.5) po czym poziom jego agresji zaczął wzrastać, był pobudzony, nie chciał rozmawiać z funkcjonariuszami, nie wykonywał ich poleceń, cały czas znieważał ich wulgarnymi słowami nazywając ich „ch..., skur...wypier.....”(k.5) Oskarżony zaczął również atakować funkcjonariuszy, podchodzić do nich zbyt blisko, wymachiwać rękami. Mimo napomnień funkcjonariuszy, aby oskarżony oddalił się i zachował bezpieczną odległość, ten podszedł do P. D. (2) i uderzył go pięścią w klatkę piersiową. W związku z takim zachowaniem oskarżonego, funkcjonariusze zastosowali chwyt obездwładniający i położyli go na ziemi, aby założyć kajdanki i zatrzymać go. Podczas tych czynności oraz doprowadzenia do radiowozu, oskarżony nadal stawiał opór, wyrwał się, kopnął P. D. (3) w kolano lewej nogi, a nadto znieważał funkcjonariuszy obelżywymi słowami, a nadto zapowiedział im, że ich „zajeb...” (k.5).

Po doprowadzeniu do radiowozu oskarżony w dalszym ciągu znieważał funkcjonariuszy, nie wykonywał poleceń, stawiał opór, był agresywny, wypowiadał groźby i twierdził, że zwolni funkcjonariuszy z zajmowanych stanowisk, „wysadzi w powietrze” oraz „zajeb... łysa pało i skur....”(k.5).

Dowód: zeznania świadków

P. D. (2), k.5,54-55

P. D. (1), k.10,55

P. G., k.20,65

Z. S., k.30,58

K. G., k.17,58

Następnego dnia po zatrzymaniu oskarżonego P. F. przebadano urządzeniem do określania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu typu A.. Urządzenie to wykazało u oskarżonego, w dniu 21 czerwca 2011r. o godzinie 9.29 – 0,60 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód: protokół użycia urządzenia kontrolno pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, k.14

Oskarżony P. F. był dotychczas trzykrotnie karany, w tym dwukrotnie za czyny z art. 209§1 kk, a także wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 22 lipca 2010 roku sygn.akt. IIK 559/10 za czyny z art. 224§2 kk, z art. 178a§1 kk oraz trzy czyny z art.226§1 kk, którym to orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. Oskarżony jest bezrobotny, utrzymuje się z zasiłku dla bezrobotnych w wysokości 620 zł. płaci alimenty w wysokości 411 zł.

Dowód: karta karna k.35-36

dane osobopoznawcze, k.54

Oskarżony P. F. składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, wyjaśniając, iż w dniu zdarzenia spożywał znaczne ilości alkoholu w związku z czym nie pamięta dokładnie przebiegu zdarzenia, jednak mógł używać wobec funkcjonariuszy słów wulgarnych, grozić im, a także naruszyć ich nietykalność cielesną, kiedy był przez nich zatrzymywany.

Składając wyjaśnienia przed Sądem oskarżony przyznał się wyłącznie do wypowiedziania wyzwisk wobec funkcjonariuszy, zaprzeczył natomiast aby im groził oraz naruszał ich nietykalność cielesną, wyjaśniając, że to on został brutalnie potraktowany przez funkcjonariuszy Policji, a całe zajście sprowokowała P. G., która paliła papierosy w obecności jego babci.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że wina oskarżonego, jak i okoliczności popełnienia zarzucanych mu czynów nie budzą wątpliwości. Uznając winę oskarżonego, Sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach pokrzywdzonych funkcjonariuszy Policji P. D. (1) i P. D. (2), które to zeznania Sąd uznał za wiarygodne w całości, a nadto wiarygodnych zeznaniach świadków P. G., Z. S. i K. G.. W ustaleniu stanu faktycznego sprawy Sąd posiłkował się również protokołami badań na zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego, które nie pozostawiają wątpliwości co do faktu, iż w momencie zajścia oskarżony był nietrzeźwy, a poziom zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu bardzo wysoki, skoro oskarżony po jedenastu godzinach od zdarzenia był nadal nietrzeźwy.

Wskazać należy, iż Sąd uznał za wiarygodne zeznania obu pokrzywdzonych funkcjonariuszy, a także częściowo wyjaśnienia oskarżonego składane w postępowaniu przygotowawczym oraz przed Sądem, w których to oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, początkowo wskazując, iż nie pamięta szczegółów zajścia z

uwagi na stan nietrzeźwości, a przed Sądem podkreślając, iż został przez funkcjonariuszy sprowokowany do takiego zachowania, jak opisane w zarzucie.

Odnosząc się do zeznań pokrzywdzonych, których zeznania Sąd uznał za wiarygodne, wskazać należy, iż są oni funkcjonariuszami Policji wykonującymi jedynie swoje obowiązki służbowe i relacjonującymi rutynowo wykonywane przez siebie czynności. W szczególności wykluczyć należy, aby którykolwiek z funkcjonariuszy Policji starał się bezpodstawnie obciążać oskarżonego, w szczególności z uwagi na fakt, iż oskarżony wcześniej obrażał funkcjonariuszy i groził im.

Oceniając wiarygodność świadków P. D. (1) i P. D. (2), Sąd nie miał najmniejszej wątpliwości, iż obaj świadkowie zgodnie z prawdą opisywali obserwowane przez siebie zajścia. Zauważyć należy, iż obaj świadkowie obserwowali całe zajście, a ich opis zachowania P. F. był wręcz identyczny. Obaj funkcjonariusze jednoznacznie i zgodnie opisywali szczegóły zachowania oskarżonego podając, iż oskarżony był nietrzeźwy, agresywny, używał słów wulgarnych, krzyczał, nie reagował na polecenia funkcjonariuszy, zachowywał się w taki sposób, iż trudno było przewidzieć do czego może się posunąć, a poziom jego agresji narastał.

Uznając za wiarygodne zeznania pokrzywdzonych funkcjonariuszy Policji P. D. (1) i P. D. (2) podkreślić należy, iż znajdują one odzwierciedlenie w wyjaśnieniach samego oskarżonego, który nie zaprzeczał, że użył słów wulgarnych, twierdząc jednak, iż nie wypowiadał wobec nich gróźb. Podkreślić należy, iż już z samej treści wypowiedzianych wulgaryzmów wynika, iż oskarżony nie miał żadnych wątpliwości, iż obaj pokrzywdzeni są Policjantami pełniącymi obowiązki służbowe i te zniewagi i groźby spotkały ich tylko dlatego, że starali się podjąć interwencję wobec niego.

Sąd uznał za wiarygodne również zeznania świadków P. G., Z. S. i K. G.. Chociaż są to osoby spokrewnione z oskarżonym, obiektywnie przyznały i potwierdziły, iż oskarżony znieważał funkcjonariuszy, jak również wypowiadał wobec nich groźby i był agresywny opisując jednocześnie, iż Policjanci byli zmuszeni użyć wobec oskarżonego siły fizycznej, aby go uspokoić i zatrzymać. Wprawdzie K. G. nie widziała przebiegu całego zajścia, ponieważ kiedy przyjechali na miejsce funkcjonariusze Policji zmuszona była zaopiekować się płaczącymi dziećmi, potwierdziła jednak, że oskarżony zachowywał się agresywnie, nie chciał się uspokoić, a wobec niej, a także funkcjonariuszy wypowiadał wulgarne słowa i groźby.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd pominął zeznania świadka G. S., uznając je za niewiarygodne. Świadek ten – osoba bliska oskarżonemu – w sposób oczywisty starała się pomóc oskarżonemu. Wbrew zeznaniom wszystkich uczestników zajścia, nawet oskarżonego, G. S. zaprzeczyła, aby oskarżony wypowiadał wulgarne słowa, a w swych zeznaniach podkreślała jedynie, że P. F. został zaatakowany przez Policjantów, w taki sposób, że nie miał szans się obronić. Pomijając fakt, iż świadek w chwili zdarzenia była nietrzeźwa, co sama przyznaje, dostrzec należy, iż jej zeznania są sprzeczne z zeznaniami wszystkim pozostałym uczestnikom zajścia – brak zatem jakichkolwiek podstaw, aby uznać te zeznania za wiarygodne.

W tym miejscu odnieść się należy do wyjaśnień oskarżonego składanych przed Sądem, w których wskazywał, iż był prowokowany i bity. Tym wyjaśnieniom Sąd nie dał wiary, w szczególności z uwagi na treść zeznań pokrzywdzonych, którzy stanowczo temu zaprzeczyli, a także fakt, iż w wyjaśnieniach z postępowania przygotowawczego, oskarżony nie podawał tych okoliczności i zdaniem Sądu, składanie takich wyjaśnień na rozprawie wynikało jedynie z przyjętej przez oskarżonego linii obrony.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał oskarżonego winnym wszystkich zarzucanych mu czynów, a więc czynów z art. 226§1 kk, art. 222§1 kk i art. 190§1 kk.

Uznając oskarżonego winnym popełnienia zarzucanych mu czynów Sąd wymierzył mu odpowiednio za czyn z art. 226§1 kk karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 222§1 kk karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i za czyn z art. 190§1 kk karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Następnie tak wymierzone kary Sąd połączył i zgodnie z art. 85 kk i art. 86§1 kk wymierzył oskarżonemu karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu kary we wskazanym wyżej wymiarze, Sąd miał na względzie wszelkie okoliczności mające znaczenie dla sądowego wymiaru kary, w szczególności właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa, dotychczasową karalność za przestępstwo podobne, a przede wszystkim zasady indywidualizacji kary. Sąd rozważał przede wszystkim wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów wyrażający się działaniem oskarżonego bez powodu, z nieuzasadnioną agresją i rażącym lekceważeniem porządku prawnego, a także działanie oskarżonego pod wpływem alkoholu.

Dotychczasowa postawa oskarżonego wykazuje, iż orzeczenie wobec niego kary z warunkowym zawieszeniem wykonania kary byłoby niewystarczające, nie odniosło skutku oraz nie spełniło stawianych karze celów prewencji szczególnej. W szczególności podkreślić należy, iż oskarżony będąc już karanym za znieważenie funkcjonariuszy Policji, nie zmienił w żaden sposób swego postępowania i ponownie, publicznie znieważył funkcjonariuszy Policji, a do tego groził im i naruszył nietykalność cielesną jednego z nich. Wobec powyższego Sąd, wymierzył karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania uznając, iż taka kara przyczyni się do zamiany postępowania oskarżonego i pozwoli mu zrozumieć naganność swojego postępowania.

Stosownie do treści art.63§1 k.k. Sąd zliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania.

Mając na względzie sytuację materialną oskarżonego, Sąd stosownie do treści art. 624§1 kpk w zw. z art. 17 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. – o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. 1983.Nr 49 poz.233 z późn.zm) zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych oraz od obowiązku uiszczenia opłaty.